

Bryssel den 12.6.2019
COM(2019) 279 final

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET,
EUROPEISKA RÅDET, RÅDET OCH EUROPEISKA CENTRALBANKEN**

**En fördjupad europeisk ekonomisk och monetär union: Bedömning av läget fyra år
efter de fem ordförandenas rapport**

Europeiska kommissionens bidrag till eurotoppmötet den 21 juni 2019

1. INLEDNING

Den 21 juni 2019 kommer EU:s ledare att träffas i Bryssel för att stämma av framstegen på ett område som är centralt för det europeiska projektet och som har haft avgörande betydelse för EU:s svar på den ekonomiska, finansiella och sociala krisen efter 2007, nämligen en fördjupad och mer rättvis ekonomisk och monetär union.

När den globala krisen drabbade EU och euroområdet för tio år sedan stod Europa snart inför en snabbt försämrade ekonomisk och social situation, den allvarligaste sedan andra världskriget. Finanskrisen utvecklade sig snabbt i euroområdet till en ekonomisk kris och till en statskuldkris. EU stod inför två stora utmaningar. Man var för det första på kort sikt tvungen att skydda stabiliteten och integriteten i euroområdet och ta itu med ekonomiska och sociala störningar av aldrig tidigare skådad omfattning. För det andra var man tvungen att utforma och sätta igång långtgående åtgärder för att minska sårbarheten i det gemensamma valutaområdets struktur för att säkerställa att det fungerar på längre sikt.

Stora framsteg har gjorts på båda områdena sedan dess. Den europeiska ekonomin växer nu för sjunde året i rad och väntas fortsätta att växa nästa år. Sysselsättningen är rekordhög och arbetslösheten rekordlåg. Medlemsstaternas ekonomier håller återigen på att konvergera. Euroområdets övergripande stabilitet och integritet har stärkts, en bankunion har inrättats och euroområdets struktur har förbättrats betydligt. Bakom dessa framsteg ligger ett starkt ledarskap och kraftfulla beslut. De fem ordförandenas rapport¹ från juni 2015 gav stark styrning åt arbetet. En fördjupning av den ekonomiska och monetära unionen var också en av de tio prioriteringar som kommissionen fastställde i början av sin mandatperiod².

Bild 1: Fakta och siffror för EU och euroområdet

Euron
☒ 75 % av medborgarna är positiva till euron 2019, jämfört med 67 % när nuvarande kommission tillträdde.
☒ Ungefär 60 länder i världen antingen använder euron, kommer att använda den eller knyter sin valuta till den.
Det ekonomiska läget
☒ 13,4 miljoner jobb har skapats i EU sedan Junckerkommissionen tillträdde.
☒ Arbetslösheten i EU, som låg på 6,4 % i april 2019, är den lägsta sedan början av 2000-talet, då harmoniserade uppgifter började noteras för alla EU:s medlemsstater.
☒ Ungdomsarbetslösheten i EU minskade från 21,7 % 2014 till 14,2 % i april 2019.

¹ ”De fem ordförandenas rapport: Färdigställa EU:s ekonomiska och monetära union” av Jean-Claude Juncker i nära samarbete med Donald Tusk, Jeroen Dijsselbloem, Mario Draghi och Martin Schulz, den 22 juni 2015. Rapporten föregicks av ett analysunderlag om den ekonomiska och monetära unionen av Jean-Claude Juncker, Donald Tusk, Jeroen Dijsselbloem och Mario Draghi, som diskuterades vid Europeiska rådets informella möte den 12 februari 2015.

² ”En ny start för EU: Mitt program för sysselsättning, tillväxt, rättvisa och demokratisk förändring” – Politiska riktlinjer för nästa kommission, 15 juli 2014, Jean-Claude Juncker.

- ☑ EU:s ekonomi har haft sju år av oavbruten tillväxt.
- ☑ Lönerna sjönk i krisens efterdyningar men har sedan ökat, särskilt från och med 2017. Lön per anställd har ökat med cirka 10 % i både EU och euroområdet mellan 2014 och 2019.

Efter krisen fanns en stark reformvilja, men den politiska drivkraften för att fullborda den ekonomiska och monetära unionen har avtagit något i och med att den ekonomiska situationen har blivit mer gynnsam. Det finns därför, trots tydliga förbättringar, fortfarande stora luckor i den ekonomiska och monetära unionens struktur, som i slutändan inverkar negativt på eurons internationella attraktionskraft och EU:s förmåga att skapa arbetstillfällen, ekonomisk tillväxt, social rättvisa och makroekonomisk stabilitet. Efter omfattande samråd³ lade kommissionen i december 2017 fram en färdplan och ett antal förslag för att fylla de återstående luckorna⁴.

Vid eurotoppmötet i juni 2018 (i inkluderande format med 27 medlemsstater) gav EU:s ledare Eurogruppen i uppdrag att arbeta med ett antal punkter med sikte på en överenskommelse vid eurotoppmötet i december 2018. Detta var ett försök från ledarnas sida att blåsa nytt liv i arbetet på ett antal viktiga områden, särskilt i) att införa en säkerhetsmekanism för den gemensamma resolutionsfonden, för vilken en principöverenskommelse hade nåtts redan 2012⁵, ii) att stärka rollen för den europeiska stabilitetsmekanismen, iii) att bestämma nästa steg mot att inrätta ett europeiskt insättningsgarantisystem, iv) att dra upp linjerna för ett budgetinstrument för konvergens och konkurrenskraft i euroområdet som en del av EU-budgeten och v) att gå vidare med arbetet med att stärka eurons internationella roll. Vissa framsteg har gjorts, men det återstår fortfarande arbete på samtliga områden.

Det har nu gått ungefär fyra år sedan de fem ordförandenas rapport. I detta meddelande redovisas framstegen mot en fördjupad och mer rättvis ekonomisk och monetär union, mot bakgrund av den allmänna ekonomiska situation som råder. Euroområdets ihållande ekonomiska återhämtning har på senare tid visat vissa tecken på svagheter, som förvärras av en mer komplex geopolitisk situation och spänningar i handelsförbindelserna. Penningpolitiska åtgärder har utnyttjats kraftigt för att främja tillväxt under de senaste åren. Finanspolitiken har ändrat riktning och ger nu ett visst stöd i euroområdet som helhet, men länder med hög skuldsättning har begränsat handlingsutrymme. Våra ekonomiers förmåga att stå emot en kris och gå vidare, och skapa ökade inkomster och social rättvisa på lång sikt, bygger i stor utsträckning på sund nationell politik, stabila nationella institutioner, motståndskraftiga inhemska ekonomiska och sociala strukturer och de offentliga finansernas kvalitet.

Eftersom ekonomierna, särskilt inom euroområdet som står för 85 % av bruttonationalprodukten i EU-27, dessutom är så nära sammanflätade kommer deras

³ Diskussionsunderlag om en fördjupad ekonomisk och monetär union, 31 maj 2017, Europeiska kommissionen.

⁴ I sitt tal om tillståndet i unionen den 13 september 2017 förklarade kommissionens ordförande Jean-Claude Juncker otvetydigt att euron är tänkt att vara hela EU:s gemensamma valuta, enligt vad som föreskrivs i fördraget. Sedan dess har Bulgarien (vars valuta redan är knuten till euron) ansökt om nära samarbete med Europeiska centralbanken och aviserat ett antal förhandsåtaganden i juli 2018 för att bana väg för deltagande i ERM 2. Kroatien har just har lämnat in sin begäran om nära samarbete med Europeiska centralbanken och kommer snart att ansöka om anslutning till bankunionen.

⁵ En säkerhetsmekanism för den gemensamma resolutionsmekanismen nämndes redan i slutsatserna från Europeiska rådets möte i december 2012.

förmåga till blomstring och ny tillväxt i slutändan också bero på hur motståndskraftig EU:s ekonomiska och monetära union är. Den ekonomiska och monetära unionens framtid är därför inte bara en angelägenhet för de länder som deltar fullt ut, utan även för EU som helhet, och i synnerhet för de länder som planerar att anta euron som valuta⁶.

En utvärdering av vad som har uppnåtts är ett sätt att gemensamt fokusera sitt tänkande. Det är välkänt att det finns känsliga frågor och olika åsikter om hur man ska gå vidare med den ekonomiska och monetära unionen, men detta bör inte hindra oss från att kompromissa. De resultat som under de senaste tio åren har uppnåtts genom hårt arbete står på spel. Det är dags att bryta upp inlåsta positioner och blåsa nytt liv i vår gemensamma strävan.

2. UTGÅNGSLÄGET

En av de första kraftfulla åtgärderna i efterdyningarna av finanskrisen och skuldskrisen var att utrusta euroområdet med krishanteringsmekanismer för att ge stöd till länder som inte längre kunde låna till hållbara räntor på marknaderna. Via den europeiska stabilitetsmekanismen kan finansiellt stöd nu ges till medlemsstater i euroområdet som har eller hotas av allvarliga finansieringsproblem, med en kapacitet på 500 miljarder euro.

För det andra har grundläggande delar av bankunionen införts för att stärka den finansiella sektorn, minska kopplingen mellan banker och statsfinanser, begränsa statliga räddningsaktioner och komma till rätta med störningar på grund av olikheter i nationell reglering och tillsyn. Genom det enhetliga regelverket för banker har man en gemensam uppsättning tillsynsregler för tillämpning i hela EU. Det lägger också grunden för den inre marknaden för bankverksamhet. Den gemensamma tillsynsmekanismen övervakar de mest betydande bankerna i bankunionen. Om en betydande bank hamnar på obestånd och det ligger i allmänhetens intresse att den försätts i resolution, ska detta ske centralt genom den gemensamma resolutionsmekanismen enligt enhetliga regler.

För det tredje har framsteg gjorts med kapitalmarknadsunionen som bidrar till det finansiella systemets motståndskraft och till minskade risker genom privat riskdelning. Kapitalmarknadsunionen gör det lättare för företag att få tillgång till kapital, och för enskilda att investera och diversifiera sina sparmedel på nya sätt. Ett effektivt regelverk för insolvens behövs för ett flexibelt och tillväxtfrämjande företagsklimat och är därmed ett centralt inslag i en väl fungerande ekonomisk och monetär union. EU har under de senaste åren gjort betydande framsteg med att förbättra insolvensreglerna. Bland annat nådde Europaparlamentet och rådet nyligen en politisk överenskommelse om ett direktiv⁷ som kommer att ge företagare möjlighet till en nystart i händelse av konkurs. Direktivet kommer också att leda till effektivare omstrukturerings- och insolvensförfaranden.

För det fjärde har EU stärkt sin makroekonomiska och finanspolitiska övervakning av medlemsstaterna avsevärt genom förfarandet vid makroekonomiska obalanser, genom förbättrade nationella finanspolitiska ramverk och genom en reform av stabilitets- och tillväxtpakten, dvs. de regler som har tagits fram för att säkerställa att medlemsstaterna tillämpar en sund finanspolitik. Alla dessa nya inslag har vävts in i den europeiska planeringsterminen som är EU:s process för samordning av den ekonomiska politiken. Två punkter förtjänar att lyftas fram: medlemsstaterna är nu skyldiga att lämna in sina utkast till

⁶ COM(2017) 821. Meddelande från kommissionen – Ytterligare steg mot fullbordandet av Ekonomiska och monetära unionen: en färdplan.

⁷ COM(2016) 723. Förslag till direktiv om ramar för förebyggande omstrukturering, en andra chans och åtgärder för att göra förfaranden för omstrukturering, insolvens och skuldavskrivning effektivare.

budgetplaner för en bedömning på EU-nivå innan de antas nationellt, och den politiska samordningen sträcker sig utanför de enskilda medlemsstaterna genom att man även tittar på aspekter som rör euroområdet som helhet.

De viktigaste institutionella och förfarandemässiga innovationerna har kompletterats med ytterligare, mer målinriktade, förbättringar av styrningsramen. Den europeiska planeringsterminen har moderniserats och parallellt med samordningen och övervakningen av medlemsstaternas nationella ekonomiska politik ägnas nu större uppmärksamhet åt utmaningarna i euroområdet som helhet och åt att främja ekonomisk och social konvergens. Kommissionen har gett vägledning om hur flexibiliteten inom ramen för stabilitets- och tillväxtpaktens regler kan användas för att främja ekonomisk tillväxt och underlätta reformer och investeringar, så att man uppnår en bättre balans mellan stabiliseringsbehov och hållbarhetsbehov i medlemsstaterna⁸. Man uppskattar att det extra manöverutrymme som möjliggörs av denna flexibilitet har ökat EU:s bruttonationalprodukt med 0,8 % under de senaste fyra åren och lett till omkring 1,5 miljoner nya arbetstillfällen. Investeringsplanen för Europa (den så kallade Junckerplanen) lanserades som ett komplement till de europeiska struktur- och investeringsfonderna. De 400 miljarder euro som mobiliserats genom det nya instrumentet beräknas ha ökat EU:s bruttonationalprodukt med 0,6 % och skapat 750 000 nya arbetstillfällen⁹.

Kommissionen har också lyft fram sociala hänsyn genom att föreslå en europeisk pelare för sociala rättigheter som har vunnit stöd hos de övriga EU-institutionerna samt genom att integrera sociala prioriteringar i den europeiska planeringsterminen. Kommissionen har även i samråd med medlemsstaterna utvecklat ramar för riktmärkning som stöd för ökad konvergens på ett antal sysselsättnings- och socialpolitiska områden. För att ge underlag och stöd till nationella reformprocesser har rådet antagit en rekommendation till medlemsstaterna i euroområdet om att inrätta nationella produktivitetsnämnder. Kommissionen har även inrättat en stödtjänst för strukturreformer för att samla expertis från hela Europa och erbjuda tekniskt stöd till medlemsstaterna.

Under de första månaderna av sitt mandat tvingades Junckerkommissionen hantera en ny kris när Grekland misslyckades med att slutföra sitt andra ekonomiska anpassningsprogram och risken för ett ”Grexit” var överhängande under flera veckor. Kommissionen bidrog till att möjliggöra ett nytt program för stabilitetsstöd som godkändes vid toppmötet i juli 2015. Kommissionen har också tagit fram ett program för att hjälpa Grekland att stabilisera sin ekonomi och maximera användningen av EU-medel för att främja sysselsättning, tillväxt och investeringar. EU mobiliserade upp till 35 miljarder euro till Grekland genom olika finansieringsprogram under perioden 2014–2020, vilket ledde till att landets bruttonationalprodukt ökade med uppskattningsvis 2 %. Vid en kritisk tidpunkt i juli 2015 bidrog kommissionen genom ett kortfristigt lån till att mobilisera 7 miljarder euro i bryggfinansiering från den europeiska finansiella stabiliseringsmekanismen, vilket förhindrade att Grekland tvingades lämna euroområdet mot sin vilja¹⁰. I augusti 2018

⁸ COM (2015) 12. Att på bästa sätt utnyttja flexibiliteten inom stabilitets- och tillväxtpaktens befintliga regler.

⁹ Siffrorna i detta stycke är kommissionens uppskattningar; se även ordförande Jean-Claude Junckers tal om tillståndet i unionen av den 12 september 2018 och kommissionens bidrag till det informella mötet med EU-27-ledarna i Sibiu, Rumänien, den 9 maj 2019.

¹⁰ Den 17 juli 2015 antog rådet ett beslut om kortfristigt finansiellt stöd till Grekland inom ramen för den europeiska finansiella stabiliseringsmekanismen. Grekland kunde därmed betala sina utestående skulder till Internationella valutafonden och grekiska centralbanken och ge återbetalning till Europeiska centralbanken, fram till dess att man skulle börja få finansiering inom ramen för ett nytt program från Europeiska stabilitetsmekanismen.

avslutade Grekland framgångsrikt sitt treåriga stabilitetsstödprogram. Landet hade då fått totalt 61,9 miljarder euro i lån för att genomföra sitt mest omfattande reformprogram någonsin. Grekland befäste därmed sin centrala plats i EU och euroområdet och gjorde det möjligt för EU att lämna det sista av krisen bakom sig.

Bild 2: Kraftfullare verktyg

<p>Ekonomisk union:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ <i>Förfarande vid makroekonomiska obalanser: tidig upptäckt av hot mot den ekonomiska stabiliteten</i> ✓ <i>En starkt europeisk planeringstermin: förenkling och förstärkning, större tonvikt på sociala frågor</i> ✓ <i>Rekommendationer för euroområdet: starkare fokus på euroområdets prioriteringar</i> ✓ <i>Stödtjänsten för strukturreformer: tekniskt stöd till reformer i medlemsstaterna</i> ✓ <i>Europeiska pelaren för sociala rättigheter: centrala principer för att främja rättvisa och väl fungerande arbetsmarknader och välfärdssystem</i> ✓ <i>Sociala konsekvensbedömningar: utförd för Greklands senaste ekonomiska anpassningsprogram</i> ✓ <i>Nationella produktivetsnämnder: övervakning av tendenser för produktivitet och konkurrenskraft</i> ✓ <i>Förslag om att inrätta särskilda budgetinstrument för att stärka den ekonomiska och monetära unionen</i> 	<p>Finansiell union:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ <i>Enhetligt regelverk: harmoniserade regler för en mer motståndskraftig, öppen och effektiv europeisk finanssektor</i> ✓ <i>Bankpaketet: en omfattande uppsättning reformer som kommer att ytterligare stärka EU-bankernas motståndskraft och möjlighet till resolution, inbegripet ett förslag om ett europeiskt insättningsgarantisystem</i> ✓ <i>Harmoniserade regler för insättningsgaranti: insättningskydd på upp till €100 000 per kund och bank</i> ✓ <i>Gemensam tillsynsmekanism/gemensam resolutionsmekanism: centraliserad tillsyn och resolution för banker inom euroområdet</i> ✓ <i>Kapitalmarknadsunionen: nya regler som kommer att stärka den ekonomiska och monetära unionen och eurons internationella roll genom att underlätta kapitalflöden och privat riskdelning.</i> ✓ <i>Kapitalmarknadsunionen kommer också att ge bättre tillgång till finansiering genom att underlätta finansiering via marknaderna, särskilt för innovation och nystartade företag</i>
<p>antaget efter krisen (2010–2014) uppnått/initierat av Junckerkommissionen</p>	
<p>Finanspolitisk union:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ <i>Ekonomiskt stöd till medlemsstater i svårigheter: olika räddningsfonder som leder till Europeiska stabilitetsmekanismen</i> ✓ <i>Lagstiftning i form av tvåpacken/sexpacken: skärpt övervakning av de offentliga finanserna och fokus på skulder</i> ✓ <i>Europeiska finanspolitiska nämnden: oberoende råd om genomförandet av EU:s finanspolitiska regler och euroområdets finanspolitiska inriktning</i> ✓ <i>Enklare finanspolitiska regler: starkare fokus på utgiftsriktmärket</i> ✓ <i>Flexibilitet i stabilitets- och tillväxtpakten: åtgärder för att stödja investeringar och reformer och bättre återspegla ekonomiska cykler</i> 	<p>Demokratisk förankring och starka institutioner:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ <i>Ökad ansvarskänsla: fördjupad dialog med Europaparlamentet, nationella parlament, EU-länderna och berörda aktörer</i> ✓ <i>Ny start för den sociala dialogen: fler möjligheter för arbetsmarknadens parter på alla nivåer att diskutera prioriteringar</i> ✓ <i>Stärkt fokus på euron internationella roll och förslag om att stärka euroområdets externa representation</i> ✓ <i>Förslag om att integrera mellanstatliga avtal i EU-rätten och om förbättrad effektivitet och ansvarsskyldighet genom ett europeiskt finansministerium</i>

Europeiska centralbanken har haft en avgörande roll för att återställa förtroendet för euroområdet. Sedan början av den globala finanskrisen 2008 och den påföljande statsskuldskrisen i euroområdet har bankens penningpolitiska åtgärder bidragit starkt till att förbättra de finansiella villkoren för företag och hushåll, och till ökad ekonomisk tillväxt och högre inflation i euroområdet. Dessa åtgärder, som vidtas för att upprätthålla prisstabilitet, består i mycket låga – och till och med negativa – räntor, refinansiering till banker med långa löptider, villkorad likviditetsförsäkring via potentiella direkta köp av statsobligationer samt köp och innehav av obligationer från privat och offentlig sektor. Utlåningsräntorna till företag och hushåll i euroområdet låg därmed kvar nära sina lägsta nivåer någonsin, och bankernas ökade utlåning fortsatte sin gradvis uppåtgående trend. Ekonomin fick på så sätt stöd för att expandera, och utvecklingen gick från en bräcklig och ojämn återhämtning till en löpande och fortsatt expansion, och deflationsriskerna har i stort sett försvunnit. Baserat på alla de penningpolitiska åtgärder som vidtagits från mitten av 2014 och de som beslutades i juni 2018 uppskattas den totala effekten på inflationen och tillväxttakten för BNP i fasta priser i euroområdet, i båda fallen, till cirka 1,9 % sammantaget mellan 2016 och 2020¹¹.

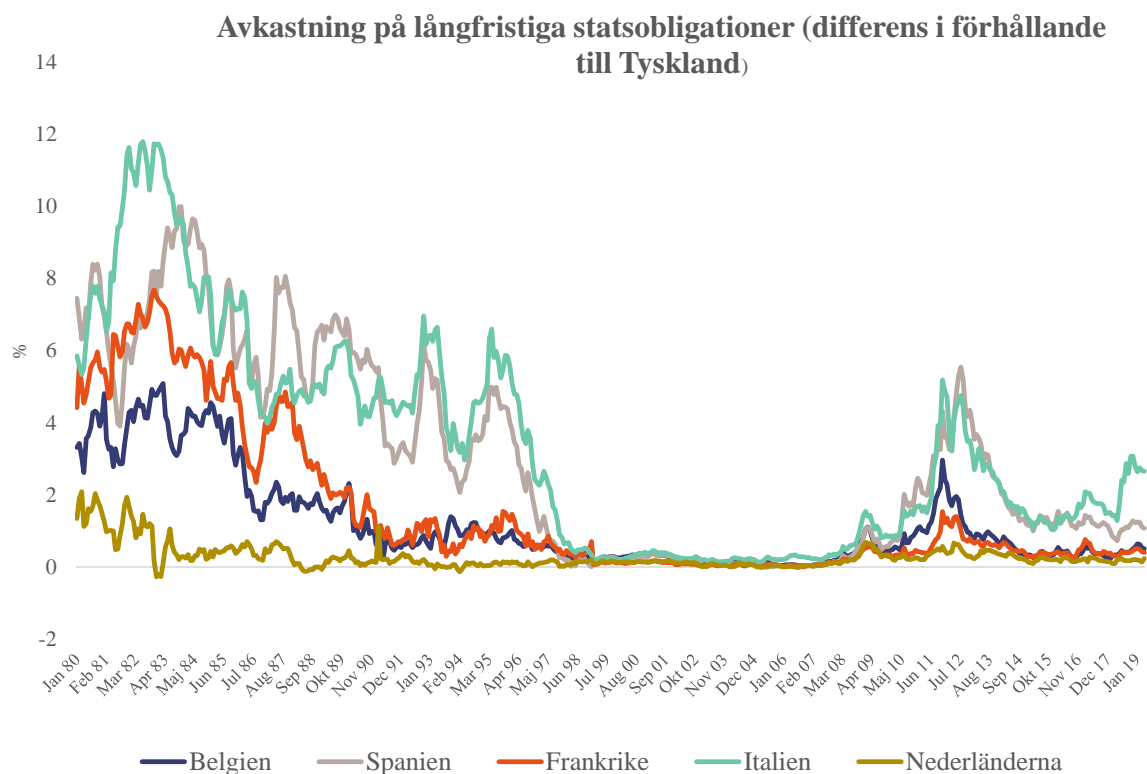
Sammantaget har EU vidtagit kraftfulla åtgärder för att ta itu med många av luckorna och bristerna i den ekonomiska och monetära unionens ursprungliga struktur. Såsom redovisas i bild 2 har verktygen förstärkts.

Samtidigt har marknadsförtroendet återskapats. Skillnader i räntorna för statsobligationer visar investerarnas uppfattning om riskerna. Bild 3 visar de stora skillnaderna i räntor på statsobligationer som fanns innan euron infördes, hur dessa skillnader praktiskt taget försvann efter införandet av euron, hur de sedan abrupt ökade efter krisen, och hur de gradvis har minskat sedan 2012, med betydande skillnader mellan länder. Även om marknadsaktörernas bedömning inte alltid är helt rationell ger utvecklingen av räntedifferenserna en indikation på trovärdigheten i det befintliga institutionella systemet och nuvarande ekonomiska politik på både europeisk och nationell nivå¹².

¹¹ Europeiska centralbanken, Economic Bulletin, mars 2019.

¹² Dessa aspekter uppmärksammades redan i rapporten om den ekonomiska och monetära unionen i Europeiska gemenskapen från 1989, som togs fram av kommittén för undersökning av den ekonomiska och monetära unionen med Jacques Delors som ordförande. Se till exempel: ”I viss mån kan marknadskrafterna ha en disciplinär effekt. [...] Erfarenheterna tyder dock på att marknadens uppfattning inte nödvändigtvis ger starka och kraftfulla signaler [...]”.

Bild 3: förtroendet för statspapper i euroområdet till stor del återskapat

Källa: Bloomberg

3. DEN AKTUELLA SITUATIONEN

Betydande resultat har uppnåtts under de senaste åren, både ur ett institutionellt och ett ekonomiskt perspektiv. De regler och institutioner som bär upp den ekonomiska och monetära unionen idag är långt ifrån det utkast till struktur som fanns för tjugo år sedan. Den ekonomiska situationen har förbättrats avsevärt och de kvarvarande effekterna av den finansiella krisen och statskuldkrisen har minskat betydligt även om det har tagit alldeles för lång tid att läka de sociala skadorna. Framstegstakten är dessutom ojämn i Europa.

Mycket har onekligen åstadkommit men det krävs det mer arbete. Viktiga delar saknas fortfarande i den europeiska ekonomiska och monetära union som beskrivs i de fem ordförandenas rapport från 2015 som är den strategi som legat till grund för kommissionens arbete under de senaste fyra åren.

Eurotoppmötet i december 2018 var det senaste försöket att ge nytt driv för att åstadkomma omedelbara resultat. Sedan januari 2019 har medlemsstaterna i euroområdet diskuterat genomförandet av dessa politiska överenskommelser inom Eurogruppen och andra delvis mellanstatliga forum. Det rör sig särskilt om budgetinstrumentet för konvergens och konkurrenskraft¹³, reformen av den europeiska stabilitetsmekanismen och bankunionens framtid. Kommissionen har spelat en aktiv roll, särskilt genom att tillhandahålla teknisk expertis för att underlätta arbetet. Kommissionens vill också säkerställa att de politiska kompromisser som utvecklas är förenliga med EU:s regelverk och inte inverkar på

¹³ Diskussionerna om budgetinstrumentet för konvergens och konkurrenskraft ägde rum i Eurogruppen i inkluderande format, dvs. 27 EU-medlemsstater.

eventuella framtida ändringar av reglerna, i synnerhet när det gäller tillsyns- och resolutionsreglerna för banker, den framtida integreringen av den europeiska stabilitetsmekanismen i EU-lagstiftningen samt reglerna för samordning av den ekonomiska politiken, finanspolitisk och makroekonomisk övervakning och finansiell stabilitet.

Budgetinstrumentet för konvergens och konkurrenskraft i euroområdet

Budgetinstrumentet för konvergens och konkurrenskraft i euroområdet kommer att främja sammanhållningen inom unionen genom att stärka den ekonomiska och monetära unionens motståndskraft och återhämtningsförmåga. Syftet är i första hand att ge stöd åt strukturreformer och investeringar i medlemsstaterna i euroområdet för att stärka nationella ekonomiska och sociala strukturer som gör att länderna lättare kan absorbera och anpassa sig till ekonomiska störningar. Instrumentet är ett komplement till befintliga EU-fonder.

Ända från början av processen, och i linje med EU-ledarnas riktvisning, har kommissionens förslag till ett reformstödprogram från maj 2018 legat till grund för diskussioner mellan medlemsstaterna i euroområdet¹⁴. Diskussionerna har varit mycket produktiva och goda framsteg har gjorts; en överenskommelse om de viktigaste inslagen i ett framtida budgetinstrument för konvergens och konkurrenskraft är inom räckhåll.

Budgetinstrumentet är tänkt att koordineras med den europeiska planeringsterminen, som är EU:s väletablerade process för samordning av den ekonomiska politiken. Medlemsstaterna i euroområdet skulle, på frivillig grund, lägga fram väl underbyggda och sammanhängande investerings- och reformförslag som kommissionen bedömer på grundval av tydliga kriterier. Ekonomiskt stöd skulle delas ut i form av delbetalningar under förutsättning att överenskomna delmål uppnås. Stödet är tänkt att utgöras av direkta finansiella bidrag och skulle också kunna användas av medlemsstaterna i euroområdet inom ramen för InvestEU-programmet.

Euroområdets medlemsstaters möte i rådet och Eurogruppen/Eurotoppmötet skulle ge strategisk vägledning på grundval av rådets rekommendation om den ekonomiska politiken i euroområdet. För att inrätta denna styrningsram är kommissionen redo att föreslå en ny förordning på grundval av artikel 136 i fördraget, samtidigt som man fullt ut beaktar EU:s och kommissionens befogenheter när det gäller budget- och programgenomförande.

Det nya budgetinstrumentet är tänkt att ingå i EU:s budget och dess storlek kommer att fastställas i samband med förhandlingarna om den fleråriga budgetramen 2021–2027, med beaktande av hur medlemsstaterna utanför euroområdet berörs. Bidragen från EU:s budget skulle kunna kompletteras med ytterligare finansiering via externa inkomster avsatta för särskilda ändamål baserat på ett mellanstatligt avtal.

Den europeiska stabilitetsmekanismen

Inrättandet av en europeisk stabilitetsmekanism under krisen var en viktig milstolpe på vägen mot en stabilare ekonomisk och monetär union. Den bör så småningom bli en del av EU-lagstiftningen, så som kommissionen föreslog i december 2017¹⁵. Den pågående översynen av fördraget om inrättande av Europeiska stabilitetsmekanismen är som en tillfällig lösning ett sätt att ytterligare stärka krisförebyggande och krishantering i euroområdet. Det är viktigt att den varken överlappar med EU-institutionernas uppdrag eller komplicerar ramen för ekonomisk övervakning. Kommissionen och Europeiska

¹⁴ COM(2018) 391. Förslag till förordning om inrättande av reformstödprogrammet.

¹⁵ COM(2017) 827. Förslag till rådets förordning om inrättande av Europeiska valutafonden.

stabilitetsmekanismen nådde en gemensam överenskommelse under 2018 om framtida samarbete för att klargöra sina respektive roller¹⁶.

Den planerade reformen av den europeiska stabilitetsmekanismen omfattar en översyn av de förebyggande finansiella instrument som är avsedda att ge stöd till länder som har sunda ekonomiska grundförutsättningar, men som skulle kunna påverkas av en negativ chock som ligger bortom deras kontroll. Det är mycket viktigt att klargöra villkoren för tillgång till sådana instrument för att säkerställa genomsynlighet och rättvisande förväntningar. Samtidigt bör villkoren för stödberättigande inte motverka syftet med förebyggande instrument. De bör dessutom vara förenliga med villkoren inom ramen för EU:s övervakningsram och utformas så att EU-institutionernas befogenheter respekteras.

Man har kommit överens om att den europeiska stabilitetsmekanismen ska erbjuda en gemensam säkerhetsmekanism för den gemensamma resolutionsfonden i form av en kreditlina. EU-ledarna har enats om att införa säkerhetsmekanismen från 2020 och senast 2023. Den gemensamma säkerhetsmekanismen kommer att fungera som en nödlösning till stöd för en effektiv och trovärdig hantering av bankkriser inom ramen för den gemensamma resolutionsmekanismen. Stöd kommer att återbetalas genom bidrag från den europeiska banksektorn. För att ge trovärdighet åt resolutionsramen för banker måste avtalet om den gemensamma säkerhetsmekanismen säkerställa att resurser kan ställas till förfogande snabbt. Snabbt beslutsfattande (12/24 timmar) är därför av avgörande betydelse, tillsammans med ett nödförfarande för brådskande röstning. Det är dessutom viktigt att den europeiska stabilitetsmekanismens ansvarsområde är tydligt definierat och inte överlappar eller leder till motsättningar med EU:s institutioner och organ som har i uppdrag att övervaka banker eller hantera bankkriser. Viktigast av allt är att reformen av fördraget om inrättande av Europeiska stabilitetsmekanismen inte skapar hinder för framtida ändringar av EU-lagstiftningen vilket skulle ge upphov till grundläggande problem, med konsekvenser för självständigheten i EU:s rättsordning. EU:s banklagstiftning måste förbli öppen för vidare utveckling i enlighet med gemenskapsmetoden, för att möjliggöra anpassning till ändrade marknadsförhållanden och fullbordande av bankunionen.

Bankunionen

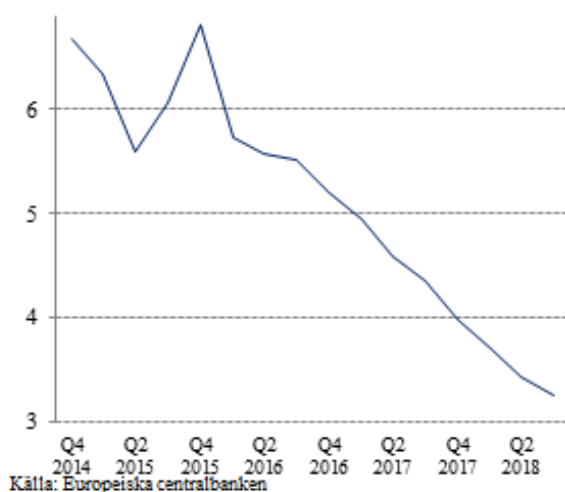
EU:s banksektor är idag i betydligt bättre skick än för tio år sedan och man har minskat sin riskexponering avsevärt. På det hela taget är bankerna bättre kapitaliserade och mindre belånade vilket gör dem bättre rustade att stå emot ekonomiska chocker. Man har kommit god väg med att minska den befintliga mängden nödlidande lån. Detta har åtföljts av kraftfulla åtgärder för att motverka att sådana lån ackumuleras på nytt. Mängden nödlidande lån närmar sig nu nivåerna före krisen. Vissa medlemsstater har visserligen fortfarande stora mängder nödlidande lån, men betydande framsteg har gjorts. Det är viktigt att alla berörda parter fortsätter sina ansträngningar på detta område¹⁷.

¹⁶ https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/economic-and-fiscal-policy-coordination/eu-financial-assistance/loan-programmes/european-stability-mechanism-esm_en

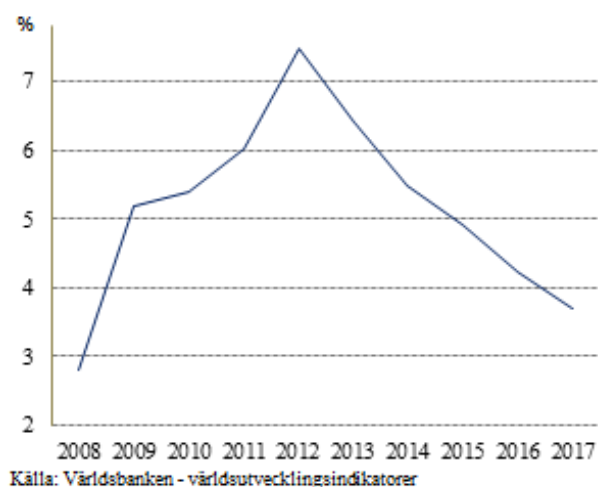
¹⁷ Den fjärde lägesrapporten om minskningen av nödlidande lån, som offentliggörs tillsammans med detta meddelande, pekar på framsteg med att minska riskerna.

Bild 4: Tydlig minskning av andelen nödlidande lån

EU:s samlade nödlidande lån och förskott, brutto,
i % av samlade lån och förskott, brutto, värden vid kvartalets slut

EU:s samlade nödlidande lån,
i % av samlade lån, brutto, värden vid kvartalets slut

Nyligen antagen lagstiftning går ännu längre för att minska riskerna och för att stärka den europeiska banksektorns motståndskraft och återhämtningsförmåga. I synnerhet inför förordningen om nödlidande lån¹⁸, som antogs av Europaparlamentet och rådet i april 2019, minimnivåer för förlusttäckning för nya nödlidande lån (den s.k. lagstadgade säkerhetsmekanismen) för att begränsa risken för otillräckliga avsättningar för framtida nödlidande lån. Det bankpaket som antogs av Europaparlamentet och rådet i maj 2019 ger en stabilare ram för reglering och tillsyn av banker. Vidare gör bankerna framsteg med att bygga upp sina buffertar för att absorbera förluster i en kris (minimikrav för kvalificerade skulder – MREL). Direktivet om rangordning av skuldinstrument utan säkerhet vid insolvens¹⁹ hjälper bankerna att bygga upp tillräcklig förlustabsorberingskapacitet och bidrar till att säkerställa att deras kritiska verksamhet kan fortsätta att fungera utan hjälp av offentliga medel. Dessa åtgärder utgör viktiga milstolpar i programmet för riskreducering efter krisen och de genomför internationella standarder.

I december 2018 uttryckte EU-ledarna önskemål om framsteg i arbetet med bankunionen. Särskilt efterlystes en färdplan för att inleda politiska förhandlingar om det europeiska insättningsgarantisystemet, dvs. den tredje pelaren i bankunionen vilken ännu saknas. Det dödläge som råder sedan flera år ligger tyvärr kvar och inga påtagliga framsteg har gjorts. Trots att man har minskat riskerna avsevärt inom EU:s finanssektor är vissa aktörer i nuläget fortfarande starkt negativa till ett system med gemensamma resurser och delade risker.

Vidare kommer bankunionen inte att vara fullständig förrän det finns ett tillförlitligt system för att hantera banker i kris; detta kräver en effektiv mekanism för att ge tillräckliga likvida tillgångar till banker i resolution så att de kan klara de kortfristiga utflöden av sparmedel som är oundvikliga vid en resolution. Erfarenheten från resolutionsärenden på senare tid har visat att det krävs mer än begränsade förbättringar av befintlig praxis för att uppnå en effektiv lösning för att tillhandahålla likviditet vid resolution.

¹⁸ Förordning (EU) 2019/630 som rör minsta förlusttäckning för nödlidande exponeringar.

¹⁹ Direktiv (EU) 2017/2399 som rör rangordningen av skuldinstrument utan säkerhet i en insolvenshierarki.

Inför eurotoppmötet den 21 juni 2019 uppmanar kommissionen EU:s ledare följande:

- **Att nå en överenskommelse om huvuddragen i budgetinstrumentet för konvergens och konkurrenskraft med sikte på ett snabbt antagande av Europaparlamentet och rådet. Att enas om dess storlek i samband med den fleråriga budgetramen.**
- **Att slutföra ändringarna av fördraget om inrättande av Europeiska stabilitetsmekanismen med sikte på en snabb ratificering av medlemsstaterna i euroområdet, inbegripet en operativ och effektiv gemensam säkerhetsmekanism, tillhandahållande av likviditet vid resolution och aktiva och effektiva förebyggande instrument. Att hålla kvar tydliga ansvarsavgränsningar för de olika aktörerna och möjligheten att anpassa EU:s enhetliga regelverk för banker enligt gemenskapsmetoden. Att i förlängningen integrera Europeiska stabilitetsmekanismen i EU-lagstiftningen.**
- **Att göra en förnyad insats för att fullborda bankunionen, med början i politiska förhandlingar om ett europeiskt insättningsgarantisystem.**
- **Att påskynda arbetet med kapitalmarknadsunionen och intensifiera arbetet med att stärka eurons internationella roll.**

4. DET FORTSATTA ARBETET

Kommissionen kommer att fortsätta sitt samarbete med Europaparlamentet, medlemsstaterna, Europeiska centralbanken och andra organ för att gå vidare med att fördjupa den ekonomiska och monetära unionen. Förutom de omedelbara resultat som väntas i år krävs en långsiktig vision för fullbordandet av den ekonomiska och monetära unionen. Senast 2025 bör man gå framåt med att stärka EU:s ekonomiska övervakning och styrningsram med utgångspunkt i ökad demokratisk ansvarsskyldighet, med att inrätta en finanspolitisk stabiliseringsfunktion och med att fullborda bankunionen och kapitalmarknadsunionen. Detta arbete bör också utnyttjas för att ytterligare stärka eurons internationella roll.

Ekonomisk övervakning

Goda framsteg har gjorts under de senaste åren när det gäller att leda tillbaka medlemsstaterna och den övergripande ekonomin i euroområdet till sunda och hållbara tillväxtbanor. Bland annat har budgetunderskott och statsskuld i euroområdet som helhet minskat avsevärt – mer än i andra utvecklade ekonomier. Men det finns samtidigt skillnader i de offentliga finanserna, med snabbt minskande statsskulder i vissa medlemsstater och skuldnivåer som fortfarande är höga i andra.

Kommissionen kommer att granska genomförandet av ramen för ekonomisk och finanspolitisk övervakning i samband med översynen av de två lagstiftningspaketen ”tvåpaket” och ”sexpaket”, som på sikt väntas leda till en förenkling av EU:s finanspolitiska regler. Översynen skulle också kunna ligga till grund för att göra den ekonomiskpolitiska samordningen öppnare och effektivare och förstärka övervakningsramens sociala dimension.

Stärkta institutionella ramar

Tillsammans med nya regler bör man rationalisera befogenheterna i den ekonomiska och monetära unionen. Europaparlamentet har redan spelat en mer aktiv roll under de senaste åren och dess ställning bör stärkas ytterligare. För att öka öppenheten och det demokratiska

ansvarsutkrävandet föreslog kommissionen i december 2017²⁰ att befattningarna som kommissionens vice ordförande med ansvar för den ekonomiska och monetära unionen och som Eurogruppens ordförande bör innehas av en och samma person. Detta skulle kunna stärka ansvarsskyldigheten avsevärt på europeisk nivå, utan att befogenheter överförs från medlemsstaterna. Denna person, som företräder både medlemsstaterna i euroområdet och kommissionen, skulle också representera euroområdet externt, vilket är centralt för eurons ställning på den globala arenan.

I förlängningen bör den europeiska stabilitetsmekanismen ingå i EU:s regelverk. Detta skulle ge institutionell tydlighet och den europeiska stabilitetsmekanismens betydelse för den ekonomiska och monetära unionen skulle befästas. En sådan integrering skulle också göra det möjligt att öka det politiska och rättsliga ansvarsutkrävandet i samband med den viktiga roll som den europeiska stabilitetsmekanismen har i euroområdets krishantering. Större politiskt ansvar gentemot Europaparlamentet och de nationella parlamenten i euroområdets medlemsstater är nödvändigt för att se till att euroområdets gemensamma intresse beaktas på lämpligt sätt och för att få medborgarnas acceptans på lång sikt. Domstolen har dessutom framhållit kommissionens ansvar som fördragets väktare när det gäller att övervaka tillämpningen av Europeiska stabilitetsmekanismens tillämpning i praktiken och för att bidra till att individens grundläggande rättigheter skyddas fullt ut i detta sammanhang²¹.

Ett finansministerium för euroområdet skulle också kunna inrättas, med tillgång till finansmarknaderna för sina medlemmars räkning för att finansiera en del av deras normala återfinansieringsbehov. Ett sådant finansministerium skulle kunna sammanföra befintliga befogenheter och tjänster som idag är spridda över olika institutioner och organ, inbegripet den europeiska stabilitetsmekanismen, efter att ha befästs som en del av EU:s regelverk.

Finanspolitisk stabilisering

En viktig lärdom av den finansiella och ekonomiska krisen var att nuvarande system är dåligt rustat för att hantera mycket stora chocker i specifika länder eller i euroområdet. En gemensam stabiliseringsfunktion skulle vara ett viktigt komplement till de nationella budgetarna. Under 2018 lade kommissionen fram ett förslag om en europeisk investeringsstabiliseringsfunktion²² med möjlighet att ge 30 miljarder euro i back-to-back-lån för att stabilisera de offentliga investeringsnivåerna i händelse av allvarliga ekonomiska chocker. Förslaget är fortfarande relevant och bör ses som ett komplement till budgetinstrumentet för konvergens och konkurrenskraft i euroområdet. Det senare instrumentet är avsett att förbättra en medlemsstats tillväxtpotential och ekonomiska motståndskraft genom genomförande av reformer och relevanta investeringsprojekt, medan en gemensam stabiliseringsfunktion skulle bidra till att mildra effekterna av större chocker om de ändå uppstår. Ett gemensamt arbetslöshetsåterförsäkringssystem skulle också kunna övervägas²³.

²⁰ COM(2017) 823. Meddelande från kommissionen – En europeisk ekonomi- och finansminister.

²¹ Domstolens dom av den 20 september 2016, Ledra advertising Ltd m.fl./kommissionen, förenade målen C-8/15 P – C-10/15 P, ECLI:EU:C:2016:701, punkterna 55–59 och 67.

²² COM(2018) 387. Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Europeiska investeringsstabiliseringsfunktionen.

²³ Kommissionens bidrag till det informella mötet med EU-27-ledarna i Sibiu, Rumänien, den 9 maj 2019.

Bankunionen

På vägen mot en fullbordad bankunion krävs det ytterligare insatser för att få på plats de delar som saknas för en blomstrande ekonomisk och monetär union. Bankunionen var alltid tänkt att bestå av tre pelare – gemensam tillsyn, gemensam resolution och ett gemensamt insättningsgarantisystem. Både den gemensamma tillsynsmekanismen och den gemensamma resolutionsmekanismen har redan inrättats. Nu är det dags att göra konkreta framsteg med den tredje pelaren, dvs. ett gemensamt system för insättarskydd. En garanti för insättningar på europeisk nivå skulle säkerställa att alla insatta medel åtnjuter samma skydd i hela bankunionen. Detta skulle stärka insättarnas förtroende för bankerna och minska risken för bankrusningar. Betydande framsteg har gjorts för att harmonisera det enhetliga regelverket för banker, men det krävs mer arbete för att undanröja onödiga hinder för integration av banksystemet över gränserna. I en fungerande bankunion bör alla de regelverk och institutionella system som krävs för att stärka motståndskraften och konkurrenskraften inom EU:s banksektor finnas på plats.

Bankernas balansräkningar bör vara diversifierade, med effektivare privat riskdelning och mindre tät koppling mellan bank och stat. Med detta i åtanke föreslog kommissionen i maj 2018 regler för att möjliggöra värdepapper med statsobligationer som säkerhet²⁴. Att se över regleringen av statsskuldsexponeringar skulle kunna vara ett annat sätt att ge bankerna incitament till diversifiering och minskade innehav av nationella statsobligationer. För att säkerställa en smidig övergång till det nya systemet måste dess utformning vara noga genomtänkt och infasningsperioden väl tilltagen.

Ett lämpligt gemensamt värdepapper med hög säkerhet skulle stärka euroområdet och effektivisera den ekonomiska, monetära och finansiella unionen genom flera kanaler, bland annat genom att minska den negativa kopplingen mellan stat och bank. Det skulle kunna bidra till att utveckla och integrera kapitalmarknaderna genom att fungera som unik referens för att värdera andra tillgångar, och underlätta penningpolitiska åtgärder. Med hjälp av ett gemensamt värdepapper med hög säkerhet kan man också minska risken för att euroområdets kapitalflöden destabiliseras i tider då aktörer är ovilliga att ta risker och flyr till säkrare placeringar, vilket inverkar negativt på investeringarna. Ett sådant värdepapper skulle dessutom kunna hjälpa euron att stärka sin internationella roll.

En ändring av regleringen av bankernas statsskuldsexponeringar och införandet av ett gemensamt säkert värdepapper är åtgärder som båda ger upphov till flera ekonomiska, rättsliga, politiska och institutionella frågor. Dessa frågor måste hanteras tillsammans, i nära samarbete med medlemsstaterna.

Kapitalmarknadsunionen

Tillsammans med bankunionen ligger kapitalmarknadsunionen till grund för en väl fungerande ekonomisk och monetär union och en stark ställning för euron. Den ger större finansierings- och diversifieringsmöjligheter till både företag och investerare. I en kapitalmarknadsunion underlättas investeringar, ekonomisk tillväxt och nya arbetstillfällen, särskilt när de traditionella kreditkanalerna via banker är under hård press. Kapitalmarknadsunionen främjar också konvergens, eftersom den syftar till att undanröja onödiga lagstiftningshinder och andra hinder för den fria rörligheten för kapital inom hela den inre marknaden.

²⁴ COM(2018) 339. Förslag till förordning om värdepapper med statsobligationer som säkerhet.

Kapitalmarknadsunionen har starkt stöd från Europaparlamentet och medlemsstaterna eftersom det är väl känt att större diversifiering och bättre integration av marknaderna bidrar till ekonomisk tillväxt och nya jobb. Till följd av detta har 11 av de 13 förslag som kommissionen lagt fram som en del av sin handlingsplan för kapitalmarknadsunionen och dess halvtidsöversyn antagits²⁵. I vissa frågor har dock motståndet varit starkt från medlemsstaterna när det gäller politiskt känsliga områden som till exempel effektivare EU-tillsyn och åtgärder mot onödiga nationella regler i samband med tillhandahållande av tjänster över gränserna. Kapitalmarknadsunionen har haft obrutet stöd från högsta politiska nivå, men när det gäller specifika lagstiftningsärenden har det ibland saknats konkret stöd.

En fullbordad kapitalmarknadsunion är av avgörande betydelse för att garantera att Europas kapitalmarknader kan stå emot de betydande interna och externa påfrestningarna på den ekonomiska och monetära unionens stabilitet, samt för att hantera nya svårigheter som följer av Förenade kungarikets utträde ur EU. Nästa steg är nu att se till att den överenskomna lagstiftningen verkligen genomförs i sin helhet. Förutom det som uppnåtts på senare tid måste vissa återstående hinder hanteras, såsom olikartade insolvenssystem och ineffektiv gränsöverskridande beskattning, för att säkerställa en bättre integrering av Europas kapitalmarknader. Även medlemsstaterna och marknadsaktörerna själva måste agera kraftfullt. Dessutom bör de europeiska tillsynsmyndigheternas styrning, verktyg och mandat fortlöpande ses över allteftersom kapitalmarknadsunionen går framåt, för att säkerställa att myndigheterna kan hantera potentiella risker som härrör från utvecklingen och integreringen av kapitalmarknaderna.

Detta behöver kompletteras med ökad samstämmighet i tillsynspraxis, särskilt för att bekämpa penningtvätt, vilket är ett fortsatt hot mot Europas kapitalmarknaders och banksektors anseende och stabilitet. Europaparlamentet och rådet har nyligen enats om ett åtgärds paket²⁶ för att stärka bland annat Europeiska bankmyndighetens roll i kampen mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Denna reform, i kombination med den framtida tillämpningen av det femte penningtvättsdirektivet²⁷, kommer att stärka integriteten i unionens finansiella system ytterligare, men kan vara otillräcklig för att lösa problemet i dess fulla omfattning. Med kommissionens pågående analys av den senaste tidens penningtvättsskandaler inom banksektorn som utgångspunkt kommer det att bli nödvändigt att överväga om ett mer enhetligt organ skulle vara mer effektivt när det gäller att hantera de gränsöverskridande aspekterna av penningtvätt.

Eurons roll internationellt

Efter offentliggörandet av ett meddelande om eurons internationella roll i december 2018²⁸ uppmuntrade toppmötet i december 2018 kommissionen att fortsätta arbetet med att utveckla den internationella användningen av euron. Euron har funnits i tjugo år och är världens näst största valuta. Den var fortsatt stark även under finans- och statsskuldskrisernas värsta perioder. Samtidigt har världsordningen blivit mer multipolär med nya ekonomiska stormakter, nya institutioner och ny teknik. De gamla stormakterna

²⁵ COM(2019) 136. Meddelande från kommissionen – Kapitalmarknadsunionen: framsteg med att bygga en inre marknad för kapital för en stark ekonomisk och monetär union.

²⁶ COM(2017) 536. Förslag från kommissionen om att reformera de europeiska tillsynsmyndigheterna.

²⁷ Direktiv (EU) 2018/843 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

²⁸ COM(2018) 796. Kommissionens meddelande – En starkt internationell roll för euron.

söker nya positioner. I denna situation krävs en ökad europeisk ekonomisk och penningpolitisk självständighet.

Kommissionen har under de senaste månaderna samrått med både offentliga och privata marknadsaktörer²⁹. Det finns ett brett stöd för att minska beroendet av en enda dominerande global valuta. Euron är dessutom det enda verkliga alternativet med alla nödvändiga egenskaper hos en global valuta som marknadsaktörerna redan använder i stället för US-dollar. Vidare anses det allmänt att EU genom euron kan stärka sin ekonomiska självständighet och spela en viktigare roll på global nivå för att gynna företag och konsumenter i EU och bidra till internationell finansiell stabilitet. Mot den bakgrunden är det avgörande att bankunionen och kapitalmarknadsunionen fullbordas, för att stärka eurons motståndskraft och stabilitet, främja djupa och likvida aktie- och obligationsmarknader och främja ytterligare integration av finansmarknaderna. Kommissionen kommer tillsammans med Europeiska centralbanken att fortsätta att samarbeta med medlemsstaterna, marknadsaktörer och andra berörda parter om åtgärder för att ge euron en starkare roll, och uppmanar Europaparlamentet, rådet och alla berörda parter att stödja dessa insatser. Det föreslås också att man regelbundet utvärderar framstegen på politisk nivå framöver.

5. SLUTSATSER

Genom detta meddelande uppmanar kommissionen Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska centralbanken och alla andra berörda parter att med beslutsamhet gå vidare med att fullborda den ekonomiska och monetära unionen.

Inför eurotoppmötet den 21 juni 2019 uppmanar kommissionen EU:s ledare följande:

- **Att nå en överenskommelse om huvuddragen i budgetinstrumentet för konvergens och konkurrenskraft med sikte på ett snabbt antagande av Europaparlamentet och rådet. Att enas om dess storlek i samband med den fleråriga budgetramen.**
- **Att slutföra ändringarna av fördraget om inrättande av Europeiska stabilitetsmekanismen med sikte på en snabb ratificering av medlemsstaterna i euroområdet, inbegripet en operativ och effektiv gemensam säkerhetsmekanism, tillhandahållande av likviditet vid resolution och aktiva och effektiva förebyggande instrument. Att hålla kvar tydliga ansvarsavgränsningar för de olika aktörerna och möjligheten att anpassa EU:s enhetliga regelverk för banker enligt gemenskapsmetoden. Att i förlängningen integrera Europeiska stabilitetsmekanismen i EU-lagstiftningen.**
- **Att göra en förnyad insats för att fullborda bankunionen, med början i politiska förhandlingar om ett europeiskt insättningsgarantisystem.**
- **Att påskynda arbetet med kapitalmarknadsunionen och intensifiera arbetet med att stärka eurons internationella roll.**

Det kommer att krävas ytterligare bestämda gemensamma insatser för att gå framåt med sikte på en fördjupad ekonomisk och monetär union och en fullbordad bankunion och kapitalmarknadsunion senast 2025.

²⁹ SWD(2019) 600. Arbetsdokument från kommissionens avdelningar – En stärkt internationell roll för euron. Resultat av samråd.